

Ето въ тѣя нѣ минуты съвършавася велико таинство.

Ето за что священникъ-тъ благодари Бога, чи Онъ като даровалъ на праведны-тъ людѣ общеніе со Себе си на небо-то, благоволилъ да ги направи ходатаи за насъ. При това священникъ-тъ споменува праотцы-тъ, патриарсы-тъ, пророцы-тъ, апостолы-тъ, мѣченицы-тъ и други-тъ праведны; а „изрядно“ сирѣчь найповече, по преимущество предъ всички-тъ святии споменува и прославлява Матерь Божиѣ „изрядно о Пресвятѣй, Пречистѣй, Преблагословеннѣй, Славнѣй Владычицѣ нашей, Богородицѣ и Приснодѣвѣ Маріи“.

Стоящи-тъ въ църквѣ-тъ пѣхтъ: „Достойно есть яко во истину блажити Тя Богородицу, Присноблаженную и Пренепорочную и Матерь Бога нашего. Честнѣйшую херувимъ и Славнѣйшую безъ сравненія серафимъ, безъ истлѣнія Бога Слова рождшую, Сущую Богородицу Тя величаемъ“.

Святии-тъ дары съставляхтъ умиловителнѣ и ходатайственнѣ жертвѣ за всички-тъ умрели со съ православнѣ вѣрѣ и надеждѣ на Божіе милосердіе. За прощеніе-то на тѣхны-тъ грѣхове священникъ-тъ и моли Бога въ исто-то время.

Польза отъ жертвѣ-тъ за умрели-тъ е несомнѣнна и велика (*).

Святии-тъ дары съставляхтъ очистителнѣ и умиловителнѣ жертвѣ за живы-тъ членове на църквѣ-тъ; и

(*) Ето примѣръ на това, какво благотѣльно дѣйствіе има молитва-та за умрели-тъ въ литургіѣ-тъ, или за людѣ, за кои-то нѣе извѣстно, живы ли сѣ они или не. Святый Григорій, кой-то живѣлъ въ 6-мъ вѣкѣ разказува въ проповѣдѣ-тъ си къмъ слушатели-тъ, какъ за извѣстно вече тѣмъ, удивительно произшествіе. «Недавно» казва онъ, «както е и вамъ извѣстно», едногози врагитѣ зели въ плѣнь и отвели въ далека страна въ неволѣ. И понеже онъ въ дълго время не ся връщаль отъ плѣнь-тъ, жена му, като го имѣла вече за умрѣль, просида за да си служи всѣки седмѣца литургіѣ за прошиѣ на грѣхове-тъ му. И узы-тъ му вслѣдствіе на църковны-тъ молитвы всѣкій пѣтъ въ исто-то время кога ся молила за него въ литургіѣ-тъ) ослабнували и отпадали отъ него въ плѣнь-тъ. Послѣ много годинѣ, кога ся върналь отъ плѣнь-тъ, онъ со съ удивленіе разказваль на женѣ си, чи въ извѣстны дни и часы отпадали отъ него узы-тъ. Благочестива-та жена, като съобразила тѣя дни и часы, разумѣла, чи това совпадало въ онова исто время, кога, по нейнѣх-тъ молебѣ, приносилася безкрѣвна жертва за отпущеніе на грѣхове-тъ му. Бес. 57. глѣд. В. Ч. 1842 Стр. 58.

Православны христіане! молитеся за мъртвы-тъ съ православнѣ вѣрѣ въ Бога; просите църковны молитвы найпаче въ литургіѣ-тъ. Молитва-та за умрѣлы-тъ; утѣшава и облегчава ги; но она спасителна е и за васъ, кои-то ся молите.